

Durmuş Hocaođlu

Dersimiz Milliyetçilik: VIII

Pozitif Milliyetçilik: 7

Yeniçağ, “Analiz”, 19 Mart 2007, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 504; 2007-019; Mart-08

YENİÇAĞ

Hâsılı, mükerreren: Marksist doktrin, tarihin zarûrî ve fakat muvakkat bir ürünü olan millet ve milliyetçilik vâkıalarını reddetmez ve hattâ, yerine göre pozitif bir değer de atfeder; ama, aynı doktrin, muayyen bir vakit sonra tarihteki “ilerici” rolünü bitirerek “gerici”, yâni negatif bir değere tahvîl olacak olan bu olguların artık nihâyete ermesini / erdirilmesini de aynı deterministik zarûretle öngörmektedir. Çünkü, Marksizm’in asıl “kurucu babaları” olan Marks ve Engels’in *Manifesto*’da [28 Şubat 1848, Londra] açık bir dille ifâde ettiği gibi, ***bütün insanlık tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir***. [*Manifesto*., Çev.: Mümtaz Yavuz., Evren Yayınları., İstanbul, Şubat 1976., Bölüm: I, s.36]. Buna göre, yine *Yeniçağ*’da üç yıl kadar evvel kaleme aldığım bir başka yazımdaki [“Milliyetçilik ve Marksizm: I”., 06.02.2004] cümlelerimle ifâde etmeme müsâade edilecek olursa:

Kadîm (tarihten bağımsız) değil, tarihî (tarihin bir ürünü) olan, Proleterya’dan önce gelen ve Proleterya’yı yaratarak Komünizm’in yolunu açması hasebiyle “tam anlamıyla devrimci bir rol oynayan”[a.e, I. Bölüm, s.39] Burjuvazi Devrimi’nin bir inşâı olan Millet (ve dolayısıyla da Milliyetçilik), bu tarihî misyonunu ifâ edince, geriye düşecek ve gerici olacaktır; Burjuvazi’nin tarihteki bu devrimci rolü sonucunda, kendi elleriyle yaratmış olduğu “kendi mezar kazıcıları” [a.e, I. Bölüm, s.51] ve “hakîkaten devrimci tek sınıf” [a.e, I. Bölüm, s.49] olan Proleterya, dünyanın her yerindeki evrensel proleteryanın ortak özelliği aynı olmakla artık “millî” değil “evrensel” (milletler-üstü) bir nitelik taşıyacaktır. Ancak, buna rağmen, yine de Proleterya’nın mücâdelesinde, bir tür millîlik karakteri bulunmaktadır. Daha sonra aşılacağı için ‘geçici’ olan bu millî karakter, *Manifesto*’da, “Proleteryanın burjuvaziye karşı mücadelesi, özünde ulusal bir mücadele olmamasına rağmen, öncelikle ulusal bir biçim taşır. her ülkenin proleteryası, herşeyden önce kendi burjuvasıyla hesaplaşmasını bitirmek zorundadır” [a.e, I. Bölüm, s.50] şeklinde açıklanmaktadır.

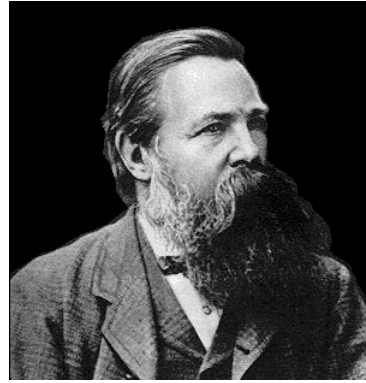
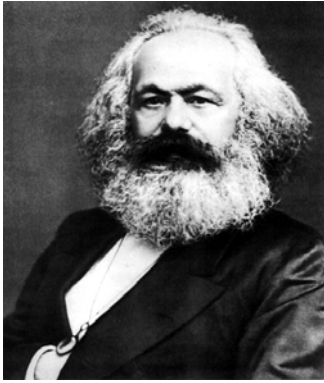
★★★

Bundan dolayıdır ki, insanlığın son ve artık bir daha aşılamayacak olan, antitezi olmayan nihâi tez safhasında, yâni “**tarihin sonu**”nda, tamamen kıymetten sâkit olacak olan bu muvakkat olgular için müstakarr birtakım değerler atfedilemez ve yine bundan dolayıdır ki, asıl gayesi ve var-oluş esbab-ı mûcibesi, Tarih’i bu son nihâi safhasına

taşımak olan, bütün değerlerin asıl yaratıcısı ve gerçek sâhibi Proleterya'nın mutlak anlamıyla "vatan", "millet", "vatanseverlik", "milletseverlik" gibi kayguları olamaz. Çünkü bütün bunlar, netîce îtibârıyla, tarihin zarurî ve fakat muvakkat ara safhalarının mahsûlleridir ve kökü de kadîm zamanlarda, mülkiyetin bilinmediği ve binnetîce ezenin de ezilenin de mevcut olmadığı, insanlığın ilk altın çağı olan İlk Komünal Toplum'un mülkiyetin keşfedilmesiyle bozulması üzerine başlayan Tarih'in tekrar o cennete dönmek için zaman içindeki yürüyüşünden başkası değildir. Öyleyse, bir kere, bütün beşeriyetin bir tek millet ve bütün arzın bir tek vatan olacağı o nihâî durağa vâsıl olunacak olursa – ki bu, durdurulamaz bir zarûrî süreçtir - tarihte oluşmuş ârızalardan başka birşey olmayan vatan, millet ve bunlara mümasil ne varsa külliyyen ifnâ olacaktır. Çünkü bütün kavğaların aslı eşitsizlik ve sömürüdür; binâenaleyh, *"İnsanın insan tarafından sömürülmesini ortadan kaldırın, bir ulusun diğer bir ulus tarafından sömürülmesini de yoketmiş olursunuz. Ulus içindeki sınıfsal antagonizma ortadan kalktığında, uluslar arasında düşmanlık da yokolacaktır."* [a.e, II. Bölüm, s.60].

Ve yine öyleyse, **Proleterya'nın gerçek anlamda vatani olamaz**; bu husus, Manifesto'daki şu meşhur cümle ile tebliğ edilmiştir [a.e., II. Bölüm, s.59]:

"İşçilerin vatani yoktur. Sahip olmadıkları bir şey ellerinden alınmaz. Her ülkenin proleteryası ilk önce siyasal iktidarı ele geçirmek, ulusal sınıfa haline gelmek, bizzat uluslaşmak zorunda olduğundan kelimenin burjuva anlamında değil, ama bu anlamda ulusaldır."

Manifesto'nun müellifleri, Komünizm'in en büyük teorisyenleri ve bâni'leri

Karl Heinrich Marx

5 Mayıs 1818, Trier, Prusya
14 Mart 1883, Londra, İngiltere

Friedrich Engels

28 Kasım 1820, Wuppertal, Prusya
5 Ağustos 1895, Londra, İngiltere

